

Publicerad 2010-02-08 21:34 av Bara jag, Anna

En sekund (omskrivning)

Sorgen har försvunnit nu. Du är inte vad du var och kommer inte heller att bli så. Faserna byts ut, ni tvekar, fumlar, fingrar. Vänta inte mer, han kommer ej igen. Slukad. Han är slukad av vattenånga. Mjuka rörelser i stilla vind.

Hon visste om det hela tiden. En dag. Det skulle ta slut och hon räknade tyst i sitt huvud, ner. I hemlighet, för inte kunde hon säga till honom sanningen. Han skulle lämna henne en dag. En timme, en minut. En sekund.

Hon vände sig om, såg den mörka himlens vägg som bjöd henne bort. Hon såg rakt fram igen, åt sidorna, upp, ner, in, ut. Bara mörkt. Himmel. Vägg.

Då skolklockan för sista gången den veckan ringde ut fanns det fortfarande de, han och hon. Ni, Vi, Oss. Två timmar, tretton minuter och sex sekunder senare var allt mörkt. Himmel Vägg. En timme, en minut. Åt vem skulle hon nu le? Vem skulle hon sakna och vem skulle hon älska? En sekund.

Han bara vände sig om och gick. Mot sitt ljus, förpestat, förblindat ljus. Hans ljus. Ensam, lyckligt jävla ljus.

Men nu står jag här. Blundar och önskar att han för alltid ska försvinna.

En kyss, hans mjuka läppar. Slutna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bara jag, Anna med Poeter.se id #9235 innehar upphovsrätten